

11. mar. 1844

FAKTA

Dato:

11. mar. 1844

Sidetæl:

Dagbog B, side 78

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS14024

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –
Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 208

TRANSSKRIFTION

11 Martz

Store Gud! seer Du min Qval? er det Din Villie, at min Ungdom skal gaae saa sørgelig hen? Har Livet ingen Glæde for den Fremmede – hvad andet er jeg, selv mellem mange Venner, naar der Ingen findes, som heelt vil elske mig. Gamle Moder, ¹ Du Velsignede! hvorfor er Dine Forældre Dig mere end Dine Børn? fordi de fleste af dem søgte Hvile og Glæde hos andre end hos Dig. Skal jeg være den Eneste af Brødrene, der koldt vises tilbage, ² jeg, der saa inderligt kunde hengive mig. Gud i Himlen! styrk mig – see min Anger over hver syndig Tanke – skjænk mig fornyet Liv, eller tag mig bort fra en Verden, hvor Ingen vil savne mig, eller mærke min Bortgang. Jeg troede Verden saa skjøn, og den er det vist, men uden Kjærlighed, uden sand Deeltagelse seer den mørk, meget mørk ud. Og fandt jeg Deeltagelse? de, der bedst forstaae mig, holde meest af mig, see paa mig, som paa en Stakkel. En saadan maa jeg blive – Planten, der ingen Næring faaer, maa visne. Elskelige Moder! kom snart, og lad mig hos Dig drømme om igjen min Barndoms Drøm, den er det Bedste Livet havde for mig.

---

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863), der i perioder opholdt sig hos sine aldrende forældre i Kalundborg.

² Lundbye henviser til, at fire af hans seks brødre på daværende tidspunkt var forlovede.

H. Martz

Store Frid! seer Du min Qual? er det Din Villie,
at min Kongdom skal gaae saa sorgelig hæv? Men
hvert ingen Glæde for den Fremmede - hvad andet er
j, selv mellem mange Nævere, naar den Konges fri-
des, som kelt vil elske mig. Gamle Moder, Du Velsig-
mede! hvorfor er Din Forældre Dig mere end dine
Børn? fordi du plejede af dem søgte Alerte og Glæde
hos andre end hos Dig. Skal j være den Eneste af
Børnene, der kaldt ^{vise} sig tilbage, j, der saa
inderligt kunde hengive mig. Frid i Himlen!
styrk mig - se min Anger over hove syndig
Tanke - skjænk mig fornyet Liv, eller tag mig
helt fra en Døds, hvor Ingen vil saene mig,
eller mærke min Bortgang. Og traede Næsten
saa skjøn, og den er det vist; men iden Njærlighed,
inden sand Deltagelse seer den mørk, meget
mørk id. Og fandt j Deltagelse? Ja, den kaldt
forstaa mig, holdt mest af mig, seer paa mig,
som paa en Stakkel. En saadan maa j blive -
Plante, der ingen Næring faaer, maa visne.
Elskelige Moder! kem snart, og lad mig hos
Dig drømme om igjen min Barndoms Drøm,
saa er det Bedste Læse havde for mig.